

Τὸ Σύνδρομο
τῆς
“Νέας Ἐποχῆς”...

...καὶ ἡ Ἑλπίδα
τῆς
Ὁρθοδοξίας μας

«Λάμπας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ φωτισμὸν ἀληθείας, ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος·
τὰ γὰρ εἰδῶλα ταύτης Σωτήρ, μὴ ἐνέγκατά Σου τὴν ἰσχύν πέπτωκεν...»

■ Ὅχι δεισιδαιμονία, ἀλλὰ θρησκεία

Ἱστορικὴ ἐπιστημονικὴ καὶ θεολογικὴ προσέγγιση τῆς Ἀστρολογίας* Μέρος Α'.

Μία ἀπὸ τὶς πιὸ δεισιδαίμονες σύγχρονες πίστεις καὶ πρακτικὲς εἶναι καὶ τὸ φαινόμενο τῆς **Ἀστρολογίας**, ἡ ὁποία ἀσκεῖ καταλυτικὴ δράση στὴν ψυχοσύνθεση τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀποτελεῖ γι' αὐτὸν τρόπο ζωῆς, τὸ βάθρο τοῦ πνευματικοῦ του ἀποπροσανατολισμοῦ καὶ τὸν χειρότερο, τὸν εὐχερέστερο τρόπο πρόσληψης τοῦ **νεοεποχίτικου ἀποκρυφισμοῦ**.

Γι' αὐτὸ καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ καταδειχτεῖ ποῖα εἶναι ἡ φύση τῆς ἀστρολογίας, ποιὲς εἶναι οἱ καταβολές της καὶ ἡ ἱστορικὴ της ἐξέλιξη. **Ἄ**ν εἶναι ἡ ὄχι ἐπιστήμη, ὅπως ἰσχυρίζονται οἱ πολυπληθεῖς θεράποντές της καὶ τι εἰδους ἐπιδράσεις ἔχει στὴν σύγχρονη κοινωνία.

* * *

Ἡ Ἀστρολογία, ὅπως προκύπτει καὶ ἀπὸ τὴν ὀνομασία της, παραπέμπει στὴν παρατήρηση τῶν ἀστρικῶν συστημάτων τοῦ οὐρανοῦ θόλου.

Οἱ «εἰδικοί» τῆς **Ἀστρολογίας** ὑποστηρίζουν πὼς τὰ οὐράνια σώματα, οἱ θέσεις καὶ οἱ κινήσεις τους διαδραματίζουν καθοριστικὸ καὶ ἰδιαίτερο ρόλο γιὰ τὸ κάθε ἀνθρώπινο πρόσωπο.

Καθορίζουν, ὅπως ἰσχυρίζονται, τὸν χαρακτήρα του, τὴν ἰδιοσυγκρασία του, τὴν νοητικὴ του κατάσταση, τὸν ψυχικὸ του κόσμος, τὰ προτερήματά του, τὰ ἐλαττώματά του, τὴν σωματικὴ του διάπλαση, τὴν υγεία του κ.λπ.

Ἐπὶ πλέον, ρυθμίζουν, όλόκληρη τὴν ζωὴ του, τὴν καθημερινή του ἐνασχόληση, τὴν ἐπαγγελματική του σταδιοδρομία, τὸν γάμο του, τὴν εὐημερία του ἢ τὴν δυστυχία του, τὴν προκοπή του ἢ τὶς ἀποτυχίες του.

Ἡ Ἀστρολογία στηρίζεται στὴν δοξασία, ὅτι τὸ σύμπαν, όλόκληρος ὁ ὕλικὸς κόσμος, θεωρεῖται ὡς ἓνα ἐνιαῖο σύστημα «ἐν τὸ πᾶν», τὸ ὁποῖο ἔχει ἀφ' ἑαυτοῦ ζωὴ, εἶναι ζωντανό, «ἐμψυχωμένο».

Αὐτὴ ἡ «ζῶσα κοσμικὴ οὐσία» ταυτίζεται μὲ τὸν ἀπρόσωπο «θεό» τῆς «Νέας Ἐποχῆς», ἡ ὁποία ἀσυναίσθητα καὶ μαγικά, καθορίζει τὴν παγκόσμια νομοτέλεια.

Μὲ ἄλλα λόγια, ἡ **Ἀστρολογία** στηρίζεται καὶ κινεῖται σὲ εἰδωλολατρικὰ πανθειστικὰ καὶ ἀποκρυφιστικὰ πλαίσια.

Σύμφωνα μὲ τοὺς ἀστρολόγους τὰ πάντα, στὸν κόσμο, στὸν ἄνθρωπο καὶ στὴν ιστορία, προκαθορίζονται, μὲ ἀπόλυτο μοιρολατρικὸ τρόπο, ἀπὸ τὰ οὐράνια σώματα.

Ἡ ἐπίδρασή τους στὸν ἄνθρωπο εἶναι καταλυτική, ἀφήνοντάς του ἐλάχιστα, ἕως μηδαμινὰ περιθώρια, νὰ διαμορφώσει ὁ ἴδιος τὴν ζωὴ του καὶ νὰ διαπλάσσει τὴν προσωπικότητά του!

Μόνο πού αὐτὸς ὁ «προκαθορισμός» εἶναι ἄδηλος καὶ ἀπρόσιτος στοὺς πολλούς. **Ἀντίθετα,** εἶναι «ἐκδηλος καὶ διαχειρίσιμος» στοὺς «εἰδικούς χαρισματικούς», στοὺς ἀστρολόγους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὴν «ικανότητα» καὶ τὴν «εἰδικὴ γνώση» νὰ «διαβάσουν τὴν ἐσωτερικὴ ὑφή» τῶν ἄστρων καὶ νὰ «ἀποκωδικοποιοῦν» τίς προκαθορισμένες μυστικὲς (μαγικὲς) ἐπιδράσεις τους στὸν κάθε ἄνθρωπο. **Διὰ** τῆς μαντικῆς, ἡ ὁποία καὶ αὐτὴ ἔχει πρωτόγονη καὶ εἰδωλολατρικὴ καταβολὴ καὶ ἀποκρυφιστικὸ χαρακτῆρα, «μεταφέρουν» τὰ «μυστικὰ» τῶν ἄστρων σὲ ἄνθρώπους καὶ «φανερώνουν» τὸ μέλλον τους!

Οἱ «λειτουργοὶ» τοῦ χώρου τῆς **Ἀστρολογίας,** προκειμένου νὰ δώσουν «ἐπιστημότητα» καὶ «κῦρος» στὴν ἀπόκρυφη τέχνη τους, συνδέουν τὴν **Ἀστρολογία** (μᾶλλον τὴν συγχέουν) μὲ τὴν ἐπιστῆμη τῆς Ἀστρονομίας, μὲ ἀποτέλεσμα, ἄτομα παντελῶς ἄσχετα μὲ τὴν ἐπιστῆμη αὐτή, νὰ ὀμιλοῦν, νὰ γράφουν καὶ νὰ ἀσχολοῦνται μὲ ἀστρονομικὰ θέματα!

* * *

Γιὰ νὰ κατανοήσουμε τὴν βάση τῆς **Ἀστρολογίας,** πρέπει νὰ ἀνατρέξουμε στὶς δοξασίες τῶν εἰδωλολατρικῶν θρη-

σκεϊῶν τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ παρόντος (Νεοπαγανισμός, Νέα Ἐποχή), γιὰ νὰ διαπιστώσουμε πῶς, σύμφωνα μ' αὐτές, ὁ φυσικὸς κόσμος εἶναι «ἐνθεος» καὶ κατοικητήριο καὶ τὸ πεδίο δράσεως «μυστικῶν δυνάμεων», οἱ ὁποῖες καθορίζουν καταλυτικὰ τὴν ζωὴ τῶν ἀνθρώπων.

Αὐτὴ ἡ πίστις ὁδήγησε τὸν πρωτόγονο ἄνθρωπο νὰ «βρεῖ τρόπους» γιὰ νὰ τὶς «διαχειριστεῖ» καὶ νὰ τὶς χρησιμοποιήσῃ, ἀνάλογα, εἴτε γιὰ τὸ καλὸ τὸ δικό του καὶ τῶν οἰκείων του, εἴτε γιὰ τὴν πρόκληση καταστροφῆς γιὰ τοὺς ἄλλους.

Οἱ τρόποι τῆς «διαχείρισης» τῶν «μυστικῶν δυνάμεων τῆς φύσεως» ἀποτελεῖ τὸ φαινόμενο τῆς μαγείας. Ἐνας τέτοιος τρόπος «διαχείρισης» εἶναι καὶ ἡ **Ἀστρολογία**, τέχνη σαφῶς ἀπόκρυφη, μαγικὴ καὶ πρωτόγονη! Κρινόμενη αὐτὴ ἡ πίστις ἀπὸ χριστιανικῆς ἐπόψεως, οἱ δυνάμεις αὐτὲς εἶναι δαιμονικές.

Εἰδικὰ, ὁ μεγαλειώδης καὶ μυστηριώδης οὐράνιος θόλος προξενοῦσε στὸν πρωτόγονο ἄνθρωπο δέος καὶ φόβο. Τὰ οὐράνια σώματα ἐξέλαβε ὡς «θεότητες» καὶ τοὺς ἔδωσε ὀνόματα «θεῶν», τὰ ὁποῖα διαιώνίζονται ὡς τὰ σήμερα (Δίας, Κρόνος, Ἑρμῆς, Ἄρης, Ἀφροδίτη, κ.λπ.) καὶ τοὺς ἀπέδιδε λατρεία.

Πρόκειται γιὰ τὴν **Ἀστρολατρεία**, ἡ ὁποία ἀναπτύχθηκε στοὺς ἀνατολικοὺς λαοὺς καὶ στοὺς ὕστερους χρόνους τῆς ἀρχαιότητος στὸν ἑλληνορωμαϊκὸ κόσμο. Ἡ **Ἀστρολογία** ἐμφανίστηκε, ἀναπτύχθηκε καὶ ἐδραιώθηκε στὴν **Ἀστρολατρεία**. Ἄλλωστε, δὲν εἶναι τυχαῖο τὸ ὅτι οἱ ἀστρολόγοι ἦταν κατὰ κανόνα ἱερεῖς τῶν εἰδώλων, οἱ ὁποῖοι μέσῳ τῆς **Ἀστρολογίας** ἀσκοῦσαν τεράστια ἐπιρροή (πρὸς ὄφελός τους) στὶς μάζες.

Μάταια πολλοὶ ἀρχαῖοι σοφοὶ καὶ ἐπιστήμονες προσπάθησαν νὰ περιθωριοποιήσουν τὰ φαινόμενα ἀγυρτείας καὶ ἐκμετάλλευσης στὶς ἀφελεῖς λαϊκὲς μάζες. Κλασσικὴ περίπτωσις ὁ φιλόσοφος Ἀναξαγόρας ὁ Λαμψακινός (490-427), ὁ ὁποῖος εἶχε στιγματίσει τὴν **Ἀστρολατρεία** καὶ κινδύνευσε νὰ χάσῃ τὴν ζωὴ του ἀπὸ τοὺς εἰδωλολατρικοὺς ὄχλους τῶν Ἀθηνῶν.

* * *

Ὁ **Χριστιανισμός** ἀπέρριψε ἐξ' ἀρχῆς τὴν **Ἀστρολογία**, μαζὶ μὲ ὁλόκληρο τὸ σαθρὸ καὶ δεισιδαίμον εἰδωλολατρικὸ οἰκοδόμημα.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος συμβούλεψε τὸν Τιμόθεο: «βεβήλους καὶ γραῶδεις μύθους παραιτοῦ» (Α' Τιμ. 4, 7). Παράγγειλε στοὺς Χριστιανοὺς τῶν Κολοσσῶν: «βλέπετε μὴ τὶς ὑμᾶς ἔσται ὁ συλλαγωγὼν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης,

κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐ κατὰ Χριστόν» (Κολ. 2, 8) καὶ νὰ μὴν ἐξαρτῶνται «(ἐκ) τῶν στοιχείων τοῦ κόσμου... ἃ ἐστὶ πάντα εἰς φθορὰν τῇ ἀποχρήσει, κατὰ τὰ ἐντάλματα καὶ διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων» (Κολ. 2, 20-22), συμπεριλαμβάνοντας ὁ μέγας Ἀπόστολος προφανῶς, ὡς δεισιδαιμονία καὶ τὴν **Ἀστρολογία** τῆς ἐποχῆς του.

Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἐνέταξαν τὴν **Ἀστρολογία** σὺς πιὸ ἐπικίνδυνες ἀπόκρυφες μαγικὲς πρακτικὲς καὶ τὴν χαρακτηρίσαν ὡς ἔργο τοῦ ἀνθρωποκτόνου σατανᾶ. **Ὁ** Ἱππόλυτος Ρώμης, ἀναιρώντας τὴν **Ἀστρολογία**, ἔθεσε τὸ εὐλογο ἐρώτημα: «Οἱ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ γεννηθέντες οὐ τὸν αὐτὸν ἔζησαν χρόνον, ἀλλ' οἱ μὲν λόγου χάριν βασίλευσαν, οἱ δὲ ἐν πέδαις κατεγήρασαν;» καὶ καταλήγει: «ταῦτα δὲ καὶ τὰ τούτοις ὅμοια γέλωτός ἐστι μᾶλλον ἄξια καὶ οὐ σπουδῆς» (ΒΕΠ, 5, 119).

Τὸ πρωτοχριστιανικὸ κείμενο «Διδαχὴ τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων» προτρέπει: «Τέκνον, μὴ γίνου οἰωνοσκόπος, ... ἐκ γὰρ τούτων ἀπάντων εἰδωλολατρία γίνεται» (Θ.Η.Ε., τόμ. 2, στ. 420).

Ὁ Μέγας Βασίλειος παρατηρεῖ πῶς ἂν τὸ μέλλον μας καὶ τίς πράξεις μας ὀρίζαν τὰ ἄστρα καὶ τὰ ζῳδια, τότε θὰ ἦταν περιττοὶ οἱ νομοθέτες καὶ οἱ νόμοι τοὺς καθὼς καὶ οἱ δικαστὲς ποὺ τιμωροῦν τὴν πονηρία καὶ τὴν ἀδικία καὶ τιμοῦν τὴν ἀρετή (ΕΠΕ, 4, 240).

Ἄλλοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅπως οἱ, Κύριλλος Ἱεροσολύμων, Συνέσιος Κυρήνης, Εὐστάθιος Ἀλεξανδρείας, Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, Γρηγόριος Νύσσης, Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς κ.ἄ. ἀντιτάχτηκαν μὲ σφοδρότητα στὴν **Ἀστρολογία**.

* * *

Στοὺς νεώτερους χρόνους ἡ **Ἀστρολογία** οὐδέποτε κατόρθωσε νὰ συνδεθεῖ μὲ τὴν Ἐπιστὴμὴ καὶ ἰδιαίτερα τὴν Ἀστρονομία, παρ' ὅλες τίς προσπάθειες τῶν ἀποκρυφιστῶν νὰ τῆς δώσουν «ἐπιστημονικὴ» ἐπίφαση.

Ἀντίθετα, οἱ Ἐπιστήμονες διεξήγαγαν ἀγῶνες κατὰ τῆς **Ἀστρολογίας**, χαρακτηρίζοντάς τὴν ὡς ψευδοεπιστὴμὴ καὶ ἀγυρτεία, ἀποδεικνύοντας πῶς οἱ φυσικὲς δυνάμεις, ἀσκοῦν μὲν κάποιες φυσικὲς ἐπιδράσεις στὰ ἀνθρώπινα πρόσωπα, ὅμως σὲ καμιά περίπτωσιν δὲν μποροῦν νὰ διαμορφώσουν

χαρακτήρες, νὰ κανονίζουν μοιρολατρικὰ τὴν ζωὴ μας καὶ τὸ χειρότερο: νὰ ἔχουν τὴν δυνατότητα προβλέψεων τοῦ μέλλοντος.

Ο διάσημος ἀστρονόμος Κέπλερ (1571-1630) ἔλεγε πὼς «ἡ ἀστρονομία ἔχει νόθον θυγατέρα τὴν ἀστρολογία» (ΘΗΕ, τομ. 2, στ. 420).

Ο διαπρεπὴς γερμανὸς ἀστρονόμος J. Herman ἔγραψε πὼς «ἡ ἀστρολογία δὲν στηρίζεται οὔτε σὲ ἐπιστημονικὲς βάσεις, οὔτε στὴν διαίσθηση, οὔτε ἔχει ἐπαφὴ μὲ τὴν φύση. **Η** μέθοδος τῶν ἀστρολόγων εἶναι ἀντιφατικὴ καὶ ἀντι-ἐπιστημονικὴ. **Α**κόμη δὲ τὰ συμπεράσματά των δὲν ἐπαληθεύονται εἰς τὴν πραγματικότητα» (J. Herman, Das Falsche weltbild, Stuttgart, 1962, σ. 76).

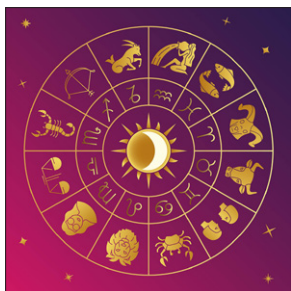
Η Διεθνὴς Ἀστρονομικὴ Ἑταιρεία σὲ Συνεδριό της στὴν Βόννη τῆς Γερμανίας τὸ 2001 διακήρυξε: «Ὅ,τι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας τιτλοφορεῖται ἀστρολογία, δὲν εἶναι ἄλλο παρὰ κράμα δεισιδαιμονιῶν, ἀγυρτείας καὶ ἐμπορίου» (Γερμανοῦ Παρασκευόπουλου Μητρ. Ἠλείας, Πλάνες καὶ ἡ Ἀλήθεια, Ἀθήνα 2001, σελ. 125).

Ο ἀείμνηστος Καθηγητὴς τῆς Ἀστρονομίας στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν Δ. Κωτσάκης τὴν χαρακτήρισε ὡς «ὑποκατάστατον θρησκείας, εἰς τὸ ὁποῖον καταφεύγει συνειδητῶς ἢ μὴ ἐκεῖνος ὅστις δὲν συνδέεται βαθύτερον μὲ τὸν Δημιουργόν του» (Θ.Η.Ε. τομ. 2, στ. 421).

Ο διακεκριμένος Ἐπιστήμων καὶ Καθηγητὴς στὸ Ε.Μ.Π.Α. Δεληγιάννης χαρακτήρισε τὴν **Ἀστρολογία** ὡς «ψευδεπιστήμην συνδυάζουσα τὰς κινήσεις τῶν οὐρανίων σωμάτων καὶ προσπαθοῦσα ἐπὶ τῆς ὑποτιθεμένης ἐπιδράσεως αὐτῶν ἐπὶ τῶν γῆινων ὄντων, πραγμάτων καὶ φαινομένων» (Μ.Ε.Ε., τομ. Ε', σελ. 928).

Ο ἀείμνηστος Φιλόσοφος καὶ Καθηγητὴς στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν Ν. Λούβαρις ἔγραψε πὼς, ἡ **Ἀστρολογία** δὲν εἶναι Ἐπιστήμη, καὶ οὔτε «ἀπλῶς μορφὴ δεισιδαιμονίας, παρὰ τὰς ἄλλας (δεισιδαιμονίας), ἀλλ' ἀποβαίνει ἀστρική πραγματικῶς θρησκεία, ἔχουσα ὡς συνέπειαν τὴν κυριαρχίαν της εἰς τὴν εἰμαρμένην πίστεως» (Μ.Ε.Ε. τομ. Ε', σελ. 928)!

Ο Καθηγητὴς τοῦ τμήματος Φυσικῆς τοῦ Α.Π.Θ. Χ. Βάρβογλης ἔγραψε: «**Υ**πάρχει ἄραγε ἐπιστημονικὴ βάση στὴν ἀστρολογία; **Η** ἀπάντησις εἶναι σίγουρα ἀρνητικὴ, ἀφοῦ καμία ἀπὸ τίς γνωστὲς δυνάμεις τῆς φυσικῆς δὲν μπορεῖ νὰ ἐξηγήσει ὁποιαδήποτε ἐπίδραση τῶν πλανητῶν στὴν καθημερινὴ ζωὴ. **Γ**ιὰ παράδειγμα, ἓνα κοντινὸ σῶμα, ὅπως π.χ. ὁ γυναικολόγος κατὰ τὴν γέννα, ἐξασκεῖ στὸ νεογέννητο μωρὸ ἕξι φορὲς

μεγαλύτερη βαρυτική δύναμη από ό,τι ο Άρης! **Ά**λλωστε, αν η αστρολογία ήταν έπιστήμη, τότε κάθε μέρα τὰ ὠροσκόπια ὄλων τῶν ἀστρολόγων θὰ συμφωνοῦσαν μεταξύ τους, ἀφοῦ ὑπολογίζονται μὲ τὰ ἴδια δεδομένα»!

Καὶ καταλήγει ὁ διαπρεπὴς Ἐπιστήμων: «**Π**ολὺ λίγοι, δυστυχῶς, ἀντιλαμβάνονται ὅτι αὐτὴ ἡ “μόδα” ἀρχίζει νὰ γίνεται ἐπικίνδυνη. **Εἶ**ναι φανερό, ὅτι εὐνοεῖ τὸν σκοταδισμό καὶ ὠθεῖ τοὺς ἀνθρώπους στὴν μοιρολατρία, ἀφοῦ θεωρεῖ, ὅτι οἱ πρᾶξεις τους δὲν ὀφείλονται στὴν ἐλεύθερη βούληση. **Υ**πάρχει ὅμως καὶ ἓνα ἄλλο πρόβλημα ποὺ δὲν εἶναι ἐξαρχῆς ὁρατό: στὴν αστρολογία πιστεύουν καὶ πολλοὶ ἄνθρωποι ποὺ ἐπηρεάζουν τὴν κοινὴ γνώμη καὶ τὸ μέλλον τοῦ τόπου (π.χ., πολιτικοὶ ἢ καλλιτέχνες). **Ἡ** πίστη τους αὐτὴ εἶναι δυνατὸν ὅχι μόνο νὰ τοὺς ὀδηγήσει σὲ λανθασμένες ἀποφάσεις, ἀλλὰ καὶ νὰ φέρει στὰ κέντρα λήψης ἀποφάσεων ἀνθρώπους ἔξω ἀπὸ τὸ πολιτικὸ σύστημα» (www.oodegr.com).

Ἡ Ἀστρολογία κρίνεται ὡς ἀντιεπιστημονικὴ καὶ ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ ἄστρα δὲν μποροῦν νὰ μᾶς ἐπηρεάσουν, οὔτε στὸ ἐλάχιστο, λόγω τῶν ἀσύλληπτων ἀποστάσεων ποὺ ἀπέχουν ἀπὸ τὴν γῆ.

Οἱ πλανῆτες τοῦ ἡλιακοῦ μας συστήματος ἀπέχουν ἀπὸ ἐμᾶς πολλὰ ἑκατομμύρια χιλιόμετρα, μὲ τὸν πιὸ κοντινὸ μας πλανήτη τὸν Ἄρη, νὰ ἀπέχει ἀπὸ τὴν γῆ 225.000.000 χιλιόμετρα, ὥστε οἱ διαστημικὲς ἀποστολὲς νὰ φθάνουν σ’ αὐτὸν σὲ ὀκτὼ μῆνες!

Τὸ πιὸ κοντινὸ μας ἄστρο, ἔξω ἀπὸ τὸ ἡλιακὸ μας σύστημα, ἓνα ἀπὸ αὐτὰ ποὺ «σχηματίζουν» τὸν «ζωδιακὸ κύκλο» καὶ θεωροῦν οἱ ἀστρολόγοι ὅτι μᾶς «ἐπηρεάζει καὶ προκαθορίζει τὴν ζωὴ μας», ἀπέχει ἀπὸ ἐμᾶς, τριάντα ἑννέα τρισεκατομμύρια χιλιόμετρα!

Ἐνα ὑπερηχητικὸ ἀεροπλάνο θὰ ἔφτανε σ’ αὐτὸ ὕστερα ἀπὸ ἓνα ἑκατομμύριο χρόνια!

Σκεφτεῖτε ποῖα ἀπόσταση μᾶς χωρίζει ἀπὸ τὰ ἄλλα, πιὸ μακρινὰ ἀστέρια τοῦ «ζωδιακοῦ κύκλου»!

(Ἔπεται τὸ Μέρος Β')

(*) Περιοδ. «Διάλογος», ἀριθμ. 102 / Ὀκτώβριος - Δεκέμβριος 2020, σελ. 13-16. • Τοῦ Λάμπρου Κ. Σκόντζου, Θεολόγου - Καθηγητοῦ. • Επιμέλ. ἡμετ.